

prima instanță: I. Rabei

dosarul nr. 2ra-15/18

instanța de apel: S. Procopciuc, A. Garbuz, E. Grumeza

DECIZIE

7 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Ala Cobăneanu

examinând recursurile declarate de către Nicolai Melenciuc și Ministerul Justiției al Republicii Moldova

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolai Melenciuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material și moral

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 august 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Nicolai Melenciuc, casată integral hotărârea Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 28 februarie 2017 și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii

constată:

La 17 octombrie 2016, Nicolai Melenciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material și moral

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 9 decembrie 2014, de către agentul constator al SSP al Inspectoratului de Poliție Rîșcani, în privința lui a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție nr. MAI02654378, prin care dânsul ilegal a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) Cod contravențional.

Menționează că acest proces-verbal cu privire la contravenție, conform înștiințării nr. 12078 din 10 decembrie 2014, a fost întocmit în absența lui, la fel și decizia agentului constator a fost emisă în absența lui, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 20 unități convenționale, echivalentul a 400 lei.

Indică că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator din 9 decembrie 2014, au fost contestate de el în instanța de judecată, iar prin hotărârea Judecătorei Rîșcani din 16 septembrie 2015, contestația lui a fost admisă integral și anulat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator din 9 decembrie 2014, cu încetarea procesului contravențional, hotărârea judecătorească devenind definitivă la data de 30 septembrie 2015.

Relevă că pe parcursul examinării cauzei contravenționale dânsul a participat în calitate de contravenient la trei ședințe de judecată în prima instanță, astfel încât la data de 19 mai 2015, 10 august 2015 și 16 septembrie 2015 a fost nevoit să lipsească de la locul de muncă.

Notează că documentul executoriu nr. MAI 02654378 din 9 decembrie 2014, emis de către Inspectoratul de Poliție Rîșcani cu privire la încasarea de la el a amenzii în sumă de 400 lei, a fost remis către executorul judecătoresc Viorica Gurițanu, care, prin încheierea din 20 ianuarie 2015, a intentat procedura de executare.

Explică că ulterior, prin încheierea executorului judecătoresc din 4 februarie 2015, a fost interzis Ministerului Dezvoltării Informaționale al Republicii Moldova, Direcției generale documentare a populației de a-i elibera pașaportul și documentele de călătorie sau prelungirea termenului de valabilitate a acestora și obligat Ministerul Dezvoltării Informaționale al Republicii Moldova, Direcția principală înregistrare a transportului și calificare a conducătorilor auto de a aplica sechestru pe toate mijloacele de transport auto înregistrate după el.

Susține că conform acestor interdicții, aplicate de către executorul judecătoresc, în perioada de la 4 februarie 2015 până la 3 septembrie 2015, adică mai mult de 6 luni de zile, nu a putut perfectă pașaportul extern, astfel că a fost în imposibilitatea de a pleca la odihnă pe perioada lunilor de vară a anului 2015, la fel, nu a avut posibilitatea de a se deplasa cu automobilele personale pe teritoriul Republicii Moldova, și de a le înstrăina, din motiv că a fost aplicat sechestru, ca urmare, i-a fost cauzat un prejudiciu moral pe care-l estimează la suma de 10000 lei.

Afirmă că pentru a contesta procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator din 9 decembrie 2014, a încheiat un contract de asistență juridică cu un avocat ales, pentru a-i reprezenta interesele în instanța de judecată, căruia i-a achitat pentru serviciile de asistență juridică suma de 2000 lei, conform bonului de plată seria XL nr. 100129 din 12 februarie 2015.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 166-167 CPC, a Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul lui prejudiciul material în valoare de 2000 lei, prejudiciul moral în sumă de 10000 lei și cheltuielile de judecată în prezenta cauză civilă.

Prin hotărârea Judecătorei Drochia sediul Rîșcani din 28 februarie 2017, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 august 2017, a fost admis apelul declarat de către Nicolai Melenciuc, casată integral hotărârea Judecătorei Drochia sediul Rîșcani din 28 februarie 2017 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial.

A fost încasat de la Ministerul Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Nicolai Melenciuc prejudiciul material în mărime de 2000 lei și prejudiciul moral în mărime de 1000 lei.

În rest, pretențiile lui Nicolai Melenciuc au fost respinse.

La 13 octombrie 2017, prin intermediul Oficiului Poștal, Nicolai Melenciuc a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 august 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra pretenției înaintate în cererea de chemare în judecată, de a încasa din contul statului cheltuielile legate de judecarea acestei pricini, conform bonului de plată din 13 octombrie 2015, seria YL nr. 080450 în sumă de 2000 lei, pentru întocmirea cererii de chemare în judecată.

Indică că instanța de apel a încasat din contul statului suma de 1000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pe care o consideră nesatisfăcătoare din motiv că documentul executoriu nr. MAI02654378 din 9 decembrie 2014 a fost remis executorului judecătoresc Viorica Gurițanu, care a intentat procedura de executare și a aplicat în privința lui interdicții, prin ce i s-a încălcat dreptul la libera circulație și dreptul de a se folosi de bunurile lui mai mult de jumătate de an.

La 18 octombrie 2017, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 august 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată pe care o consideră neîntemeiată.

Menționează că în speță, în justificarea pretențiilor lui Nicolai Melenciuc, nu se regăsește nicio condiție prevăzută de art. 3 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, care este o lege specială.

Explică că răspunderea contravențională, decurge în mod obiectiv, din săvârșirea unei fapte ilicite care acordă dreptul statului de a aplica sancțiunea prevăzută din norma juridică încălcată și obligația făptuitorului de a suporta consecințele faptei comise.

Relatează că în situația din speță, Nicolai Melenciuc nu a fost supus ilegal arestului contravențional, reținerii contravenționale ilegale, precum și nu i-a fost aplicată ilegal amenda contravențională de către instanța de judecată și nu a fost tras la răspundere contravențională pentru a solicita prejudiciu din contul bugetului de stat.

Insistă că în privința lui Nicolai Melenciuc, sancțiunea contravențională a fost aplicată de către Inspectoratul de Poliție Rîșcani și nu de către instanța de

judecată, precum prevede art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Consideră că instanța de apel neîntemeiat a dispus încasarea sumei de 2000 lei și a sumei de 1000 lei din contul Ministerului Justiției al Republicii Moldova.

Având în vedere dispozițiile art. 5 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, indică că Ministerul Justiției al Republicii Moldova doar asigură reprezentarea statului în instanța de judecată, pe când acțiunile sunt îndreptate împotriva statului și că sumele cu titlu de compensație morale urmează a fi încasate din contul bugetului de stat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 25 septembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 73) și care a fost recepționată de către Nicolai Melenciuc și Ministerul Justiției al Republicii Moldova la 28 septembrie 2017, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la dosar (f. d. 74-75).

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile la 13 octombrie 2017 și respectiv, 18 octombrie 2017, în termen.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat de către Nicolai Melenciuc și de a admite recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, de a casa integral decizia instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

După cum rezultă din materialele cauzei, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 1960 și decizia agentului constatatator Vladislav Șpac din data de 9 decembrie 2014, Nicolai Melenciuc a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) Cod contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 20 unități convenționale.

Prin încheierea executorului judecătoresc Viorica Gurițanu din 20 ianuarie 2015, a fost intentată procedura de executare pentru executarea documentului executoriu nr. MAI02654378 din 9 decembrie 2014 emis de Inspectoratul de Poliție Rîșcani privind încasarea amenzii în sumă de 400 lei de la Nicolai Melenciuc, în beneficiul statului (f. d. 8).

Iar prin încheierea executorului judecătoresc Viorica Gurițanu din 4 februarie 2015, în privința lui Nicolai Melenciuc au fost aplicate măsurile de asigurare a executării documentului executoriu și anume:

- a fost interzis Ministerului Dezvoltării Informaționale al Republicii Moldova, Direcția generală documentare a populației de a elibera debitorului Nicolai Melenciuc pașaportul și a documentelor de călătorie sau prelungirea termenului de valabilitate a acestora;

- a fost obligat Ministerul Dezvoltării Informaționale al Republicii Moldova, Direcția principală înregistrare a transportului și calificare a conducătorilor auto de a aplica sechestru pe toate mijloacele de transport auto înregistrate după debitorul Nicolai Melenciuc (f. d. 9).

Este cert și faptul că prin hotărârea Judecătorei Rîșcani din 16 septembrie 2015, a fost admisă contestația lui Nicolai Melenciuc și anulat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 1960 și decizia agentului constator Vladislav Șpac din data de 9 decembrie 2014, prin care Nicolai Melenciuc a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) Cod contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 20 unități convenționale, cu încetarea procesului contravențional în acest sens (f. d. 5).

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Nicolai Melenciuc a solicitat încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul lui a prejudiciului material în valoare de 2000 lei, a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei și a cheltuielilor de judecată în prezenta cauză civilă.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii pe care a respins-o.

Judecând apelul declarat de către Nicolai Melenciuc, instanța de apel l-a considerat întemeiat și, casând integral hotărârea primei instanțe, a emis o nouă hotărâre prin acțiunea a fost admisă parțial, a fost încasat de la Ministerul Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Nicolai Melenciuc prejudiciul material în mărime de 2000 lei și prejudiciul moral în mărime de 1000 lei. În rest, pretențiile lui Nicolai Melenciuc au fost respinse.

La adoptarea unei asemenea soluții, instanța de apel cu referire la dispozițiile art. 1422, 1423 Cod civil, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii ale instanțelor judecătorești, art. 219 alin. (4) CPP, a reținut că lui Nicolai Melenciuc din momentul întocmirii procesului-verbal și pornirii dosarului contravențional și până la momentul când procesul-contravențional a încetat, i-au fost lezate drepturile sale în ceea ce ține de a se deplasa cu automobilele sale, de a pleca peste hotarele țării timp de aproximativ 6 luni, fiind ținut într-un suspans continuu, ca până la sfârșit procesul contravențional să fie încetat.

Instanța de recurs constată, însă, că instanța de apel la adoptarea deciziei a aplicat eronat normele de drept material și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe când prima instanță, justificat, pronunțându-se asupra aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii înaintate de către Nicolai Melenciuc.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale

procuraturii și ale instanțelor judecătorești, potrivit cărora este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală;

b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității;

c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;

d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată;

e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației;

f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Iar potrivit dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:

a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare;

b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeuri de reabilitare;

c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice;

d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 alin. (5) Cod de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

În sensul dispozițiilor enunțate este de înțeles că, în fiecare caz în care se pretinde încasarea despăgubirilor materiale și morale cauzate prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, urmează să existe și să fie întrunite cumulativ atât circumstanțele prevăzute de dispozițiile art. 6 din legea sus enunțată, care stabilește dreptul la repararea prejudiciului, cât și cele prevăzute de dispozițiile art. 3 din aceeași lege, ce indică exhaustiv cazurile de reparare a prejudiciului material și moral, normele în cauză fiind indisolubile, prin urmare, aplicarea lor separată fiind inadmisibilă.

Astfel, raportând prevederile enunțate la caz, instanța de recurs constată că la caz nu se regăsește nicio condiție din cele enumerate la art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, întru justificarea pretențiilor lui Nicolai Melenciuc de a-și valorifica dreptul său la acțiune împotriva Ministerului Justiției al Republicii

Moldova, în temeiul Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Or, în speța dată, este incontestabil că Nicolai Melenciuc nu a fost supus ilegal arestului contravențional, reținerii contravenționale ilegale și nici amenda contravențională nu i-a fost aplicată de către instanța de judecată, circumstanțe absolut necesare pentru solicitarea despăgubirilor materiale și morale cauzate prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, fiind indubitabil că Nicolai Melenciuc, la 9 decembrie 2014 a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 1960 și a deciziei agentului constator al Inspectoratului de Poliție Rîșcani Vladislav Șpac, acte care, prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 16 septembrie 2015, au fost anulate.

La acest capitol instanța de recurs va reține dispozițiile art. 383 Cod contravențional, care reglementează chestiunea cu privire la cheltuielile aferente procesului contravențional, unde la alin. (3), este prevăzut că persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional se repune în dreptul de care a fost privată și ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată, cu excepția cazului de amnistie.

Mai mult că art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional expres prevede că persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul inclusiv, să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Iar, alin. (3¹) al normei enunțate indică că dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Rezultă deci, că aceste texte legale vizează o altă modalitate de despăgubire materială și morală a persoanei, în alte cazuri de privare a drepturilor în legătură cu pornirea ilegală a procesului contravențional și aplicării sancțiunii contravenționale, decât cele menționate la art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești

În susținerea acestei opinii vin și prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, unde direct se menționează că repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c) - g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local – din contul acestui buget. *Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.*

În ce privește susținerea recurentului Nicolai Melenciuc că prejudiciul moral, prin prisma Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de

reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, i-a fost pricinuit și prin faptul că executorul judecătoresc, odată cu intentarea procedurii de executare în baza deciziei ilegale a organului constatator, a aplicat în privința lui măsuri de asigurare a executării documentului executoriu prin interzicerea Ministerului Dezvoltării Informaționale al Republicii Moldova, Direcția generală documentare a populației de a-i elibera pașaportul și alte documente de călătorie sau prelungirea termenului de valabilitate a acestora, totodată fiind obligat Ministerul Dezvoltării Informaționale al Republicii Moldova, Direcția principală înregistrare a transportului și calificare a conducătorilor auto de a aplica sechestru pe toate mijloacele de transport auto înregistrate după el, instanța de recurs constată că nici aceste acțiuni nu justifică dreptul lui Nicolai Melenciuc la despăgubiri în temeiul Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Și asta deoarece, Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 acordă dreptul persoanei la repararea prejudiciului cauzat doar în cazul acțiunilor ilicite *ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești*.

Executorul judecătoresc însă, nu face parte din organele de urmărire penală, ale procuraturii și nici cele ale instanțelor judecătorești, astfel că acesta nu poate fi, în baza prezentei legi, subiect al răspunderii în urma unor acțiuni ilicite.

Drept urmare, și aceste motive invocate de către Nicolai Melenciuc în acțiune, nu justifică valorificarea pretențiilor sale în temeiul Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În conexiune celor enunțate, se constată că instanța de apel nu a calificat corect din punct de vedere juridic acțiunea cu care a fost investită, pe când prima instanță just a concluzionat asupra netemeinicieii acțiunii lui Nicolai Melenciuc, fiind cert constatat că prezenta cerere de chemare în judecată a fost înaintată nu împotriva pârâtului corespunzător.

Pentru motivele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de respinge recursul declarat de către Nicolai Melenciuc, de a admite recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Nicolai Melenciuc.

Se admite recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se casează integral decizia Curții de Apel Bălți din 22 august 2017 și se menține hotărârea Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 28 februarie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolai Melenciuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Ala Cobăneanu